

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 15T/82/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3518010418
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Odnoga
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2019:3518010418.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudcom Mgr. Jánom Odnogom, v trestnej veci obžalovaného E. F., X.. XX.X.XXXX Y. E., trvale bytom M. XXX, pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 10.4.2019 takto

rozhodol:

Obžalovaný: E. F., X.. XX.XX.XXXX Y. E., trvale bytom M. XXX,

je vinný, že

v presne nezistenom čase a na presne nezistenom mieste na území Slovenskej republiky, si doposiaľ bližšie nezisteným spôsobom, bez príslušného povolenia a oprávnenia nosiť zbrane a strelivo, v rozpore s ustanovením § 11 ods. 1 zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive v znení neskorších predpisov, obstaral a následne mal v držbe vo vozidle zn. Škoda Octavia evidenčné číslo R. dlhú strelnú guľovú zbraň bez akéhokoľvek označenia a bez viditeľného výrobného čísla a to podomácky upravenú guľovnicu systému Mauser 98, kal. 357 Magnum s naskrutkovanou nepôvodnou hlavňou dĺžky 300 mm na ktorej bol zafixovaný podomácky vyrobený viackomorový expanzný tlmič hluku výstrelu s vonkajším priemerom 47 mm a dĺžkou 475 mm s puškohľadom a sklopnou kovovou pažbou, a to až do 21:00 h dňa 09.11.2017, kedy sa hliadka Obvodného oddelenia PZ Myjava medzi obcami Vrbovce a Chvojnica pokúsila zastaviť a skontrolovať predmetné osobné motorové vozidlo, ktoré viedol obžalovaný E.X. F., pričom tento náhle zrýchlil, na zvukové a svetelné znamenia nereagoval a išiel smerom do obce Chvojnica, časť Hate, kde pri objekte bývalého družstva uvedenú zbraň vyhodil cez okno vozidla na cestnú komunikáciu, pričom v zmysle ustanovení Zákona č. 190/2003 Z.z. o zbraniach a strelive v platnom znení je predmetná zbraň podľa § 4 ods. 2 písm. e), g) a i) zbraňou kategórie A, teda zakázanou zbraňou a tlmič namontovaný na zbrani je v zmysle citovaného zákona podľa § 4 ods. 4 písm. a) je zakázaným doplnkom zbrane

t e d a

sebe zadovážil a držal strelnú zbraň a komponent bez povolenia

č í m s p á c h a l

zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona,

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona, s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, § 51 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona obžalovanému určuje skúšobnú dobu na 3 (tri) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. g) Trestného zákona obžalovanému ako súčasť probačného dohľadu ukladá povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 289 ods. 2 Trestného poriadku rozhodnutie o ochrannom opatrení - zhabaní veci - dlhej strelnej guľovej zbrani bez označenia a bez viditeľného výrobného čísla a to podomácky upravenej guľovnice systému Mauser 98, kal. 357 Magnum s naskrutkovanou nepôvodnou hlavňou dĺžky 300 mm so zafixovaným podomácky vyrobeným viackomorovým expanzným tlmičom hluku výstrelu s vonkajším priemerom 47 mm a dĺžkou 475 mm s puškohľadom a sklopnou kovovou pažbou - vyhradzuje súd verejnému zasadnutiu.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom podal dňa 26.9.2018 na tunajšom súde obžalobu sp. zn. Pv 811/17/3304-31 zo dňa 25.9.2018 na obžalovaného E. F., X.. XX.X.XXXX Y. E., trvale bytom M. XXX, pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, že „v presne nezistenom čase a na presne nezistenom mieste na území Slovenskej republiky, si doposiaľ bližšie nezisteným spôsobom, bez príslušného povolenia a oprávnenia nosiť zbrane a strelivo, v rozpore s ustanovením § 11 ods. 1 zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive v znení neskorších predpisov, obstaral a následne mal v držbe vo vozidle zn. Škoda Octavia evidenčné číslo R. dlhú strelnú guľovú zbraň bez akéhokoľvek označenia a bez viditeľného výrobného čísla a to podomácky upravenú guľovnicu systému Mauser 98, kal. 357 Magnum s naskrutkovanou nepôvodnou hlavňou dĺžky 300 mm na ktorej bol zafixovaný podomácky vyrobený viackomorový expanzný tlmič hluku výstrelu s vonkajším priemerom 47 mm a dĺžkou 475 mm s puškohľadom a sklopnou kovovou pažbou, a to až do 21:00 h dňa 09.11.2017, kedy sa hliadka Obvodného oddelenia PZ Myjava medzi obcami Vrbovce a Chvojnica pokúsila zastaviť a skontrolovať predmetné osobné motorové vozidlo, ktoré viedol obžalovaný E.X. F., pričom tento náhle zrýchlil, na zvukové a svetelné znamenia nereagoval a išiel smerom do obce Chvojnica, časť Hate, kde pri objekte bývalého družstva uvedenú zbraň vyhodil cez okno vozidla na cestnú komunikáciu, pričom v zmysle ustanovení Zákona č. 190/2003 Z.z. o zbraniach a strelive v platnom znení je predmetná zbraň podľa § 4 ods. 2 písm. e), g) a i) zbraňou kategórie A, teda zakázanou zbraňou a tlmič namontovaný na zbrani je v zmysle citovaného zákona podľa § 4 ods. 4 písm. a) je zakázaným doplnkom zbrane“.

Súd vo veci vydal dňa 14.11.2018 trestný rozkaz č.k. 15T/82/2018-170, proti ktorému podali v zákonnej lehote obžalovaný aj prokurátor odpor. Z toho dôvodu súd nariadil termín hlavného pojednávania, pričom vec prejednal na hlavnom pojednávaní v dňoch 12.2.2019, 11.3.2019, 8.4.2019 a 10.4.2019 vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného E. F., svedkov F. F., Z. F., J. P., prečítal výpoveď svedka Y. F. z prípravného konania, oboznámil znalecké posudky, listinné dôkazy a fotografie tak ako to vyplýva zo zápisníc o hlavnom pojednávaní dňa 10.4.2019 vyhlásil rozsudok.

Obžalovaný E. F. na hlavnom pojednávaní najskôr využil svoje právo nevypovedať, na pojednávaní dňa 8.4.2019 po výsluchu všetkých svedkov sa rozhodol vypovedať, pričom uviedol, že šiel z Chvojnice smerom Vrbovce, v časti, kde boli role mu prebehla lesná zver, preto spomalil až skoro zastavil. Keď zver prešla, tak pokračoval nie rýchlou jazdou až došiel na horizont, oproti šla hliadka polície, mohlo byť asi 21:00 hod, on pokračoval smer Vrbovce. Asi po 100 metroch jazdy, ešte nešiel rýchlo, počul zrazu dva výstrely, tak sa otočil na zastávke a vrátil sa naspäť. Keď sa blížil k horizontu, už aj policajti boli otočení a šli do jeho pruhu. Obžalovaný pokračoval smerom do Chvojnice, všimol si, že sa policajti otočili a že ho chcú zastavovať, mali pustené výstražné znamenie, majáky, on dobre videl, že sa jedná o policajné vozidlo s nápisom polícia, ale on nechcel zastaviť, bál sa zastaviť v poli, tak pokračoval do dediny, tak pokračoval až do druhej časti obce. Tam videl na dvore ľudí, tak pustil výstražné znamenie a zastavil na kraji vozovky. Od kedy policajti spustili výstražné majáky do doby, kým zastavil, prešiel asi 0,5 kilometra.

Nevie akou išiel rýchlosťou, rýchlejšie ako normálne, lebo sa pozeral po okolí, kde by zbadal nejakých ľudí, keby nájde ľudí skôr, zastavil by skôr. V čase tohto incidentu bola tma a jesenné počasie. Keďže predtým počul výstrely, bál sa, nebál sa policajtov. Potom ako zastavil ho policajti zatkli. Žiadali, aby vystúpil, ale nemohol vystúpiť lebo mal zablokované dvere. Potom mu dali putá, zobrali ho do auta a vrátili sa do časti, kde hovorili policajti, že bola zbraň vyhodaná, k tomu družstvu. Počas jazdy nemal pustené rádio v aute. Jeho vozidlo Škoda Octavia Combi má predné sťahovanie okien elektrické. Má vedomosť z preštudovaného znaleckého posudku, že na nájdenej zbrani bola nájdená DNA jeho syna a ešte nejakého muža. Toto vie obžalovaný ľahko vysvetliť. Jeho synovi sa z jeho auta stratila čiapka a rukavice, tie tam mal keď boli v minulosti spolu na nejakej brigáde v hore na drevo, možno týždeň, dva. Policajti s tými vecami asi manipulovali, lebo tieto veci sa už v aute potom nenašli. V deň skutku syn došiel večer z Rakúska. V ten deň sa so synom ani nestretol. Stretol ho až na druhý deň. Dôvodom, prečo sa po započutí výstreliv obžalovaný otočil autom a šiel to skontrolovať bolo, že kamarát tam má poľovnícky posed a hovoril mu, že tam policajti chodia strieľať. Obžalovaný uviedol, že vodičské oprávnenie má 48 rokov, mal iba jednu dopravnú nehodu. Bol asi 10 rokov šoférom z povolania. Mal operované ľavé rameno. Zbrojný preukaz nemá, so zbraňami naposledy strieľal na vojne, on nemá o záujem o streľbu. Obžalovaný dodal, že keď došli na miesto činu, kde mala byť vyhodaná zbraň, tam mu policajti dal čiapku na hlavu aby nevidel a udrel ho baterkou do hlavy. Nevie, prečo mu sťahovali čiapku na oči, aby niečo nevidel, vyberali niečo z kufru a tam manipulovali s tým.

Svedok J. P. na hlavnom pojednávaní dňa 8.4.2019 uviedol, že pracuje ako príslušník PZ na obvodnom oddelení Myjava, tam bol zamestnaný aj v čase skutku. V predmetný deň mal službu aj s kolegom F. a kolegyňou F. ako novou policajtkou, ktorá sedela vo vozidle vzadu. Vozidlom išli smerom do obce Chvojnica. Spozorovali vozidlo so zapnutými svetlami, keď sa k nemu približovali, videl, že ide veľmi pomalou rýchlosťou, išlo oproti nim smerom do obce Vrbovce. Keď sa míňali s vozidlom, všimol si evidenčné číslo vozidla Skalica XXXBL. Bolo podozrivé, že tam bolo vozidlo, preto sa obzerali a videli uhynutú alebo zastrelenú zver vedľa cesty, vtedy ešte nevedeli, či je zastrelená, ale nadobudli podozrenie, preto sa otočili s vozidlom a keď prišli na to miesto, vozidlo tam znova bolo, ale už išlo opäť na iný smer, zasa sa otočilo a išlo smerom na obec Chvojnica. Chceli zastaviť vozidlo, toto prudko pridalo plyn a začalo unikať, tak sa za vozidlom opäť otočili, zapli výstražné znamenie a začali vozidlo prenasledovať. Vodič nespomaľoval, nereagoval na výstražné znamenia ani na výzvu na zastavenie cez megafón. Vyrozumeli aj operačné stredisko. Dostali sa k pravotočivej zákrute, ktorú prechádzali v ľavom pruhu ako aj vodič pred nimi, pričom krátko za touto zákrutou svedok videl ako vodič vyhodil z miesta spolujazdca za jazdu cez okno dlhú guľovú zbraň so sklopnou pažbou, asi zo samopalu 58-čky, bol tam tlmič, puškohľad. Boli vo vzdialenosti asi 2-5 metrov od vozidla obžalovaného, ktoré išlo pred nimi. Ihneď toto ohlásili na operačné stredisko, že vodič vyhodil zbraň. Toto hlásil kolega Kubiček. Vodič naďalej unikal a bol opätovne vyzvaný na zastavenie, toto nerešpektoval, dostali sa až mimo zastavanej oblasti obce, bol použitý varovný výstrel do vzduchu, po čom vozidlo spomalilo a nakoniec zastavilo. Kolega F. vozidlo odparkoval vedľa prenasledovaného vozidla, načo svedok použil hrozbu zbraňou v zmysle zákona. Vozidlo pristúpili a obmedzili osobnú slobodu vodiča - obžalovaného, založili putá. Obžalovaný kládol odpor, nechcel vystúpiť, vzpíeral sa. Následne kolegyňa F. ostala pri vozidle. Svedok s kolegom F. išli aj s obžalovaným na miesto, kde bola vyhodaná zbraň, o celej situácii vyrozumeli operačné stredisko a zástupcu riaditeľa. Miesto, kde našli zbraň ohraničili policajnou páskou, pričom aj museli jedno vozidlo odkláňa, s tým, že cesta je uzavretá. Svedok následne sedel vo vozidle v zadnej časti vozidla spolu s obžalovaným. Obžalovaný sa vtedy začal sťažovať na bolesť hlavy, preto svedok privolať RZP, doktor u obžalovaného nezistil žiadne objektívne príčiny pre bolesť hlavy. Keď sa vrátili pre zbraň, ležala tam, kde ju obžalovaný vyhodil, na pravej strane vozovky, keďže keď ho prenasledovali, išiel obžalovaný aj oni za ním v ľavom pruhu vozovky po prejdení pravotočivej zákruty. Zbrane sa nechytal nikto. Výjazd prišiel z Okresného riaditeľstva v Novom Meste nad Váhom. Prehliadku miesta činu a vozidla zadržaného robila vyšetrovatelka. Obžalovaný bol vyzvaný, aby si uzamkol vozidlo, avšak ten žiadnym spôsobom nechcel spolupracovať. Celé prenasledovanie trvalo do 5minút približne.

Svedok Z. F. na hlavnom pojednávaní uviedol, že mali nočnú službu, s kolegom P. a F.. Okolo asi medzi 20-21 hodinou išli z Vrbovíc do obce Chvojnica, pričom z vozidla zbadali v poli asi uhynutú zver a asi na úrovni zvery išlo vozidlo veľmi pomalou rýchlosťou, nevedeli, čo sa tam stalo. Mohlo ísť o zrazenie zvery, vodič mohol byť v šoku alebo sa mohli vo vozidle nachádzať pytlíci, tak sa rozhodli vozidlo skontrolovať. Vozidlo išlo od Chvojnice na Vrbovce. Za vozidlom sa otočili, ale následne sa vozidlo otočilo opäť a išlo zasa opačným smerom ako oni - od obce Vrbovce do Chvojnice. Tak sa opätovne za ním otočili. Chceli vozidlo predpísaným spôsobom zastaviť, rozsvietili majáky, stopku, vozidlo však nereagovalo,

začalo náhle zrýchlovať, tak vozidlo prenasledovali. Svedok bol vodič, kolega P. vyzýval na zastavenie vodiča megafónom. Prešli až do obce Chvojnica, kde vozidlo odbočilo doprava na časť Hate, vozidlo prenasledovali až k areálu bývalého družstva, kde za pravotočivou zákrutou do mierneho kopca vyletela zbraň na zem. Vtedy vozidlo obžalovaného nešlo vo svojom jazdnom pruhu ale v protismere, teda v ľavom pruhu, rovnako viedol vozidlo svedok, keďže išlo o zákrutu, ktorá vynášala. Nezastavovali, vozidlo ďalej prenasledovali. Potom Kolega P. vystrelil varovný výstrel do vzduchu, na čo až vtedy vodič vozidla spomalil a zastavil ale až mimo zastavaného územia obce. Obžalovaného spacificovali, dali mu putá, kolegyňa F. ostala pri aute obžalovaného. S kolegom P. sa vrátili na miesto, kde bola zbraň vyhodená a toto miesto zabezpečili. Aj auto, ktoré tam chcelo prejsť otočili. Vozidlo prenasledovali rôznou rýchlosťou, boli tam zákruty, neprehľadné, išli aj 40-50 a niekde zasa aj 100-110 km/hod. V čase, keď vyhadzoval obžalovaný zbraň išli maximálne 60km/hod, lebo v tej pravotočivej zákrute museli spomaliť. Svedok dobre videl ako zbraň vyletela z okna z miesta spolujazdca vodiča, vtedy nešli tak rýchlo, takže to videl, svedok hneď videl, že je to zbraň, mala tlmič, optiku, viac sa nedalo vidieť. Svedok videl ako zbraň dopadla ku stredu vozovky ale už do pravého jazdného pruhu. V tomto čase, keď sa vyhadzovala zbraň boli nalepení tesne na vozidle obžalovaného, mohlo to byť možno odhadom 5 - 10 metrov, boli veľmi blízko, preto to dobre videli. Svedok videl v aute iba jednu osobu, auto počas celej doby prenasledovania nezastavilo, ani auto nestratili z dohľadu a keď ho zastavili, sedel tam len obžalovaný. Obhliadku miesta činu potom robil vyšetrovateľ. Svedok sa zbrane nechytal, nemôže manipulovať so zbraňou na mieste činu.

Svedkyňa F. F. pri výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedla, že dňa 9.11.2017 bola ako príslušník PZ s dvoma kolegami, Z. F. - vodičom a J. P. - spolujazdcom sediacom vedľa vodiča vo vozidle vpredu sa odvieť smerom do obce Chvojnica. Svedkyňa sedela vzadu v stredu a bola naklonená smerom dopredu, preto videla, čo sa dialo vpredu. Obžalovaný im unikal veľkou rýchlosťou, možno miestami aj stovkou. Počas celej doby prenasledovania boli kúsok od auta, možno okolo 4 metre. Svedkyňa na vlastné oči videla ako obžalovaný vyhodil dlhú zbraň - časť bola čierna, tmavá, nevie o akú zbraň ide, toto môže aj odprisahať. Keď vyhadzoval z auta zbraň, boli od auta blízko, možno cca 3 metre, proste blízko. Obžalovaný vyšiel z pravého pruhu do ľavého a vtedy vyhodil zbraň cez pravé predné okno spolujazdca. Pred zákrutou kolega spomalil, lebo nevedel, čo je za zákrutou. Zbraň dopadla na zem, čo svedkyňa videla, videla aj ako ju vyhodil a dopadla približne na stred vozovky. Jej kolega P. vyzýval aj cez megafón, aby obžalovaný zastavil, ten nezastavil, unikal ďalej, až potom sa vystrelilo, až potom zastavil. Svedkyňa prikladala obžalovanému putá, kolegovia si ho zobrali a išli na miesto, kde odhodil zbraň, svedkyňa už potom zbraň nevidela, pretože ostala pri aute obžalovaného, všimla si, že v kufri vozidla bol čierny mech, ktorý bol rozstrihnutý. Svedkyňa ďalej uviedla, že asi do 15minút, odkedy ostala stáť pri vozidle obžalovaného, prišiel za ňou na miesto syn obžalovaného, pán F., ktorý sa ako syn predstavil a išlo o osobu, ktorá sedela vedľa nej na hlavnom pojednávaní - teda syn obžalovaného, tohto vie identifikovať. Prišiel na aute a sedel v aute, pričom sa pýtal, čo sa deje, a kde je jeho otec, svedkyňa mu nič nepovedala, tak syn obžalovaného odišiel preč.

V súlade s ustanovením § 263 ods. 4 Trestného poriadku bola na hlavnom pojednávaní na základe návrhu prokurátora prečítaná výpoveď svedka Y. F., syna obžalovaného z prípravného konania zo dňa 1.8.2018, ktorý na hlavnom pojednávaní využil právo nevypovedať vzhľadom na príbuzenský pomer k obžalovanému. Z poučení v zápisnici zo dňa 1.8.2018 vyplýva, že svedok bol pred výsluchom v prípravnom konaní riadne poučený podľa § 130 Trestného poriadku, pričom výslovne vyhlásil, že právo odoprieť vypovedať nevyužíva, vypovedať bude a chce. Z jeho výsluchu vyplýva, že nikdy zbraň, ktorá je predmetom konania nevidel a nemá ani vedomosť, že by jeho otec s takouto zbraňou niekedy disponoval. Nevie si vysvetliť ako sa na zbrani mohla nájsť jeho DNA. V deň skutku pracoval v Rakúsku a v deň skutku sa až kvôli zadržaniu otca prišiel na Slovensko. V súvislosti s biologickými stopami, že v aute jeho otca mal pracovné rukavice, ktoré sa po zadržaní otca stratili, taktiež mal v aute čiapku, pričom obžalovaný mu povedal, že mu ju policajti dali na hlavu a zakryli ňou oči, keď ho prevážali do Nového Mesta nad Váhom. Čiapka sa tiež niekde stratila.

Zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu policajného zboru Bratislava č. ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2017/13637 oboznámeného na hlavnom pojednávaní podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku vyplýva, že ústavu boli na skúmanie predložené dve stopy, stopa č. 1, ktorú ústav identifikoval ako podomácky upravenú guľovnicu systému Mauser 98, kal. 357 Magnum s naskrutkovanou nepôvodnou hlavňou dĺžky 300 mm na ktorej bol zafixovaný podomácky vyrobený viackomorový expanzný tlmič hluku výstrelu s vonkajším priemerom 47 mm a dĺžkou 475 mm s

puškohľadom a sklopnou kovovou pažbou a stopa č. 2 vystrelená nábojnica tvoriaca pôvodne súčasť náboja so stredovým zápalom kal. 357 Magnum, výrobca Sellier&Bellot, pričom bolo zistené, že nábojnica bola vystrelená z predloženej vyššie popísanej zbrane. Ďalej bolo zistené, že popísaná zbraň bola strel'by schopná, čo bolo potvrdené vykonanou skúšobnou strel'bou. V prípade zbrane vzhľadom na podomácke úpravy, odstránené výrobné číslo a namontovaný tlmič sa jedná o zakázanú zbraň kategórie A v zmysle zákona č. 190/2003 Z.z. o zbraniach a strelive s poukazom na § 4 ods. 2 písm. e), g), i).

Zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu policajného zboru Bratislava č. ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2017/13637 oboznámeného na hlavnom pojednávaní podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku vyplýva, že zo zaistenej stopy č. 1 - upravenej guľovnice boli odobraté 4 stery z drsnej časti pažby, kľuky záveru, drsnej časti puškohľadu, remeňa, pričom zo stery bola izolovaná a analyzovaná DNA. Z výsledkov vyplýva, že bližšie nešpecifikovaný biologický materiál ľudského pôvodu zaistený zo stopy č. 1, z pažby, puškohľadu, remeňa pochádza najmenej od dvoch osôb, pričom jednu je možné riadne identifikovať, pričom ide o osobu Y. F., K..Č.. XXXXXX/XXXX.

Zo zápisnice Okresného riaditeľstva policajného zboru v Novom Meste nad Váhom o obhliadke miesta činu zo dňa 9.11.2017 vyplýva, že vyšetrovatelka s kriminalistickým technikom za prítomnosti aj obžalovaného vykonali dňa 9.11.2017 od 23:55 od do 10.11.2017 do 01:35 hod obhliadku miesta činu so stručným popisom nálezom zbrane a lesnej zvery. Prítom bolo zistené, že v k.ú. obce Chvojnica, miestnej časti Hate na cestnej komunikácii cca 100 metrov pred bývalým objektom roľníckeho družstva ležala pri stredovej čiare na cestnej komunikácii podomácky upravená dlhá guľová zbraň so sklopnou pažbou VZ.58 s namontovaným puškohľadom čiernej farby s na hlavni namontovaným podomácky vyrobeným tlmičom hluku výstrelu. Zbraň bola zaistená ako stopa č. 1. Po otvorení záveru zbrane sa v nábojovej komore nachádzala 1 ks nábojnica s nápisom S and B H. XXX, ktorá bola zaistená ako stopa č. 2. Po prejdení 800 metrov po cestnej komunikácii v smere na križovatku Chvojnica - Vrbovce v smere od osady Hate, 100 metrov od označníka Chvojnica - Hate stojí pri pravej strane vozovky osobné motorové vozidlo zn. Škoda Octavia EČV:R. šedej metalízy. Na predných dverách zo strany vodiča aj spolujazdca sú stiahnuté okná, taktiež je stiahnuté okno na zadných dverách za vodičom do polovice. Obžalovaný bol vyzvaný aby si vozidlo zamkol, zatvoril okná a vozidlo zabezpečil, čo menovaný odmietol. Vozidlo nebolo možné pre nefunkčnosť uzavrieť. Po prejdení 600 metrov na križovatku Chvojnica - Vrbovce odbočili doľava a prešli po cestnej komunikácii asi 500 metrov, pričom na ľavej strane vozovky v poli vo vzdialenosti 11 metrov ležalo mŕtve zviera - Daniel Škvrnitý. Prítomný poľovník konštatoval diery v prednej časti hlavy nad pravým okom.

Z oboznámených fotografií z obhliadky miesta činu vyplývajú skutočnosti uvádzané v zápisnici o obhliadke v tom smere, že dlhá strelná zbraň (stopa č. 1) je odфотографovaná aj z väčšej diaľky, pričom je vidieť, že sa nachádza pri stredovej čiare vozovky, následne je fotená z bližšie a nakoniec aj na podložke.

Podľa § 278 ods. 2 Trestného poriadku súd ďalej pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona kto sebe alebo inému vyrobí, dovezie, vyvezie, prepraví, zadováži alebo drží strelnú zbraň, jej súčasť alebo komponent bez povolenia alebo bez označenia zbrane určeného na jej identifikáciu podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, alebo takú činnosť sprostredkuje, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive zbraňou kategórie A je zakázaná zbraň, zakázané strelivo a zakázané doplnky zbrane.

Podľa § 4 ods. 2 písm. e), g), i) zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive zakázanou zbraňou je zbraň vybavená zakázaným doplnkom zbrane, vyrobená zbraň alebo upravená zbraň, ak nejde o dovolenú výrobu alebo dovolenú úpravu, zbraň s pozmeneným alebo odstráneným výrobným číslom.

Podľa § 4 ods. 4 písm. a) zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive zakázaným doplnkom zbrane je tlmič hluku výstrelu.

Podanou obžalobou sa obžalovanému kládlo za vinu spáchanie zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona, že si mal zadovážiť a držať strelnú zbraň a komponent bez povolenia a to na tom skutkovom základe ako je uvedené v skutkovej vete výroku rozsudku.

Objektom trestného činu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona je záujem spoločnosti na bezpečnosti ľudí pred možným ohrozením života a zdravia, ktoré vyplýva z nekontrolovateľného držania a výroby strelných zbraní, streliva, ich súčastí alebo komponentov. Postačuje pritom hrozba abstraktného a z hľadiska času vzdialeného nebezpečenstva. Ide o ohrozovací trestný čin a zároveň trváci trestný čin, ktorý je dokonaný už samotným zadovážením alebo prechovávaním a to po celú dobu udržiavania protiprávneho stavu. Nie je teda stanovené žiadne časové hľadisko, počas ktorého by zbraň musela byť v nedovolenej držbe, toto môže byť aj po iba krátku dobu. Podmienky nadobúdania vlastníctva, držania, nosenia a používania zbraní a streliva, práva a povinnosti držiteľov zbraní a streliva upravuje zákon č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive.

Základnými predpokladmi pre uznanie obžalovaného vinným zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe je samotné preukázanie, že sa skutok, pre ktorý bola na obžalovaného podaná obžaloba stal, že je trestným činom, a že bolo preukázané, že skutok spáchal obžalovaný. V tomto prípade súd vykonaným dokazovaním pri hodnotení dôkazov jednotlivo ako aj súhrnne vo všetkých súvislostiach nadobudol jednoznačné a nespochybniteľné presvedčenie, že skutok sa stal, že je trestným činom a že ho spáchal práve obžalovaný.

Obžalovaný pritom spáchanie skutku na hlavnom pojednávaní poprel. V prípravnom konaní využil svoje právo k veci, ktorá je predmetom obžaloby nevypovedať. Obžalovaný v rámci svojej obrany na hlavnom pojednávaní uvádzal najmä, že žiadnu zbraň zo svojho auta nevyhodil. Snažil sa navodiť dojem, že bol obeťou vykonštruovania skutku zo strany polície aj s tým, že aj policajti mali použiť veci (oblečenie) jeho syna na prenesenie DNA na zbraň, ktorá je predmetom konania. Obžalovaný pripustil, že videl policajné auto, tvrdil však, že pred ním utekal lebo predtým počul výstrely a nechcel zastavovať v poli ale až niekde, kde budú ľudia. Napriek tomu obžalovaný po tých výstrelach najskôr otočil svoje vozidlo preto, lebo sa išiel pozrieť smerom odkiaľ ich počul, išiel to skontrolovať. Je teda zrejmé, že na jednej strane, obžalovaný sa údajne bál zastaviť, keď ho prenasledovali policajti lebo počul výstrely, na druhej strane predtým po započutí výstrelav otočil auto a chcel to ísť skontrolovať. Obžalovaný priznal, že si bol plne vedomý, že sa ho snaží zastaviť policajné vozidlo, vedel ho presne identifikovať aj nápisom políciá, aj mali zapnuté výstražné majáky, napriek tomu unikal pred policajtmi ďalej a nezastavil. Obžalovaný ďalej v rámci obrany uvádzal, že nie je ani možné vo vysokej rýchlosti za jazdy vyhodiť zbraň z vozidla, hoci pri svojej výpovedi nevedel uviesť ako rýchlo vozidlom šiel, taktiež poukázal na zdravotné problémy, na operované ľavé rameno.

Súd po hodnotení vykonaného dokazovania dospel k záveru, že obrana obžalovaného je nielen nedostatočná a nelogická ale aj bez pochybností vyvrátená ďalšími vykonanými dôkazmi, najmä výpoveďami svedkov, príslušníkom policajného zboru, J. P., Z. F., F. F., taktiež zápisnicou o obhliadke miesta činu s fotodokumentáciou a znaleckými posudkami. V prvom rade súd uvádza, že príslušníci policajného zboru zhodne uviedli a popísali spôsob, akým sa snažili vozidlo obžalovaného zastaviť, taktiež dôvod prečo tak robili, keďže zbadali uhynuté zviera vedľa cesty, kde pomaly prechádzalo vozidlo obžalovaného, zhodne popísali, že obžalovaný sa točil z vozidlom a následne im s vozidlom unikal a to napriek tomu, že mu dávali výstražné znamenia majákom, hlasové pokyny megafónom na zastavenie a nakoniec aj varovné výstrely. Obžalovaný si pritom bol vedomý, že uteká pred políciou. Svedkovia ďalej zhodne uviedli, že obžalovaný počas „naháňačky“ vyhodil cez okno na mieste spolujazdca zbraň, pričom v danom čase boli bezprostredne v tesnej blízkosti za vozidlom obžalovaného, iba niekoľko metrov za ním. Svedkovia sa ďalej zhodli aj v tom, že k vyhodeniu zbrane, čo všetci videli vlastnými očami, došlo krátko po prejení pravotočivej zákruty, v ktorej vozidlo obžalovaného unikajúce pred nimi ako aj ich vozidlo prešlo do ľavého jazdného pruhu, krátko za touto zákrutou obžalovaný zbraň vyhodil. Svedkyňa F., rovnako svedok F., ktorý bol vodičom policajného vozidla uviedli, že v pravotočivej zákrute s vozidlom spomalili. Svedok F. pritom uvádzal, že obžalovaného prenasledovali v rôznej rýchlosti, niekde 40-50km/h, niekde 100km/h, podľa toho, kde bol aký prehľad. V pravotočivej zákrute pred vyhovením zbrane pritom svedok uviedol, že išiel pomalšie, lebo zákruta sa tak rýchlo nedala vybrať, s tým, že šiel maximálne do 60km/h. Obžalovaný pritom nevedel uviesť v akej rýchlosti vozidlo

šoféroval, napriek tomu uvádzal, že zbraň sa v takej rýchlosti vyhodit' nedá. Vozidlo obžalovaného bolo pritom stále blízko pred vozidlom svedkov. V čase vyhadzovania zbrane z vozidla, bola rýchlosť vozidiel nižšia práve vzhľadom na prudšiu pravotočivú zákrutu ako to vyplýva z výpovede svedkov. Následne po zastavení vozidla obžalovaného, svedkovia P. a F. sa spolu s obžalovaným vrátili na miesto, kde obžalovaný vyhodil zbraň, toto miesto zabezpečili, zbrane sa nechytali ani s ňou nemanipulovali a čakali na príchod výjazdovej skupiny vrátane vyšetrovateľa a technika z Nového Mesta nad Váhom, ktorý miesto v rámci obhliadky miesta činu zadokumentoval. Zbraň bola pritom nájdená pri stredovej čiare vozovky mierne vpravo od stredovej čiary tak ako to popisovali svedkovia, keďže v čase vyhadzovania zbrane za pravotočivou zákrutou boli v ľavom jazdnom pruhu, pričom obžalovaný vyhodil zbraň cez okno spolujazdca. Poloha vyhodenej zbrane je pritom zadokumentovaná aj v zápisnici o obhliadke miesta činu a vyplýva aj z vykonanej fotodokumentácie k obhliadke miesta činu, ktorá bola oboznámená na hlavnom pojednávaní a ktorá bola aj súčasťou vyšetrovacieho spisu, kde bola uložená aj na CD-nosiči. Výpovede svedkov sú tak v zhode s vykonanými ďalšími dôkazmi, nie sú medzi nimi rozpory, ktoré by akýmkoľvek spôsobom spochybňovali zistený skutkový stav veci. Pokiaľ teda traja ľudia a to príslušníci policajného zboru zhodne tvrdia, že videli ako obžalovaný vyhodil z vozidla zbraň, ktorú jednoznačne ako dlhú strelnú zbraň identifikovali a takéto výpovede sú v zhode s ostatnými vykonanými dôkazmi, súd uveril výpovediam svedkov, a preto neuveril výpovedi obžalovaného, ktorý v podstate na rozdiel od svedkov, nemá povinnosť vypovedať pravdu pod hrozbou spáchania trestného činu krivej výpovede a krivej prisahy. Zbraň, ktorú vyhodil obžalovaný z vozidla bola následne zaistená a Kriministickým a expertíznym ústavom podrobená analýze, pričom bolo zistené, že sa jedná o zakázanú zbraň tak ako je to popisované v znaleckom posudku ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2017/13637. Obžalovaný si tak zadovážil a prechovával zakázanú zbraň so zakázaným doplnkom zbrane v zmysle § 4 ods. 1, ods. 2 písm. e), g), i), § 4 ods. 4 písm. a) zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive a to až do momentu jej vyhodenia cez okno spolujazdca na cestnú komunikáciu, čím naplnil všetky znaky skutkovej podstaty zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona, pričom na trestnosť konania obžalovaného nie je potrebné bližšie zistenie kedy si zakázanú zbraň zadovážil a po akú dlhú dobu ju prechovával, na naplnenie skutkovej podstaty tohto zločinu v časti prechovávaní postačuje aj doba jeho úteku vo vozidle pred príslušníkmi policajného zboru. Súd pritom dodáva, že svedkovia uvádzali, že vozidlo obžalovaného mali stále na dohľad, nevideli z neho nikoho vystúpiť, resp. vyskočiť, pričom po zastavení bol obžalovaný vo vozidle sám.

K obrane obžalovaného prednesenej aj prostredníctvom obhajcu súd uvádza, že táto nebola spôsobilá spochybniť rozhodnutie súdu a dospieť k iným záverom. Pokiaľ ide o námietku prednesenú v záverečnej reči, že v 100km/h rýchlosti nie je možné vyhodit' zbraň z vozidla, súd uvádza, že nebolo preukázané, že by vozidlá išli v čase vyhodenia zbrane takou rýchlosťou. Obžalovaný v prvom rade uvádzal, že on sa vôbec nevie vyjadriť k rýchlosti akou viedol vozidlo, keď za ním išli policajti, naproti tomu svedkyňa F. uviedla, že vozidlo do zákruty spomalilo a vodič policajného vozidla, svedok F. uviedol, že vozidlo sa vtedy pohybovalo rýchlosťou maximálne 60km/h, jednoznačne pred zákrutou tiež spomalilo. Za takej rýchlosti, podľa názoru súdu, ktorý názor bol jednoznačne podporený aj svedeckými výpovedami, pri vybavení vozidla elektrickým sťahovaním okien vpredu (ako to uvádzal obžalovaný pri svojej výpovedi) ešte dokonca za skutočnosti, že obžalovaný šoféruje 48 rokov, pričom sa šoférováním aj živil 10 rokov ako vodič z povolania, bolo možné aby vyhodil zbraň z vozidla. K námietke ohľadom zdravotného stavu obžalovaného súd uvádza, že pokiaľ mal operované ľavé rameno, nemení to nič na záveroch súdu, pretože zbraň vyhadzoval cez okno spolujazdca, takže s najväčšou pravdepodobnosťou to robil pravou rukou. Pokiaľ v tomto smere, či je možné vyhodit' zbraň z idúceho vozidla, navrhoval obžalovaný pribrať znalca z odboru cestná doprava, súd odmietol vykonanie takéhoto dôkazu z dôvodu, že znalec by k niečomu takému nebol ani spôsobilý, okrem toho skutkový stav bol dostatočne preukázaný ostatnými vykonanými dôkazmi, z ktorého dôvodu súd nevykonal ani ďalšie navrhnuté dôkazy z dôvodu ich nadbytočnosti a to vykonaním previerky výpovede svedkov na mieste, vyšetrovacieho pokusu, oboznámením videozáznamu a troch fotografií predložených na hlavnom pojednávaní. Je potrebné uviesť, že v prípade videozáznamu, ktorý má ukazovať cestu kde došlo k prenasledovaniu vozidla obžalovaného a fotografií, obhajca uviedol, že tieto boli vyhotovené dňa 6.4.2019 cca o 13.00 hod, z čoho je zrejme a čo aj obhajca sám uviedol, že neboli vyhotovené v rovnakom ročnom období ani v rovnakom období dňa, keďže ku skutku došlo na jeseň o 21:00 hod, kedy bola už tma. Hoci skutkový stav bol dostatočne preukázaný ďalšími vykonanými dôkazmi, takéto video už vôbec nebolo spôsobilé doplniť dokazovanie v relevantnom smere, pričom súd opätovne odkazuje na tri zhodné svedecké výpovede, v rámci ktorých neboli rozpory, ktoré by sú viedli k spochybneniu zisteného skutkového stavu a k doplneniu navrhovaného dokazovania zo strany obžalovaného. K námietke obžalovaného, že sa

bál zastaviť pred policajtni mimo zastavaného územia kvôli údajným predchádzajúcim výstrelom, že nechcel zastaviť v poli ale až niekde kde budú ľudia súd uvádza, že z výpovede svedkov P. C. F. vyplýva, že nakoniec obžalovaný vozidlo zastavil po varovných výstreloch až mimo zastavaného územia obce. Nedôvodná je aj námietka obžalovaného, že sa na zbrani nenašla jeho DNA, pretože v čase vyhadzovania zbrane mohol mať obžalovaný rukavice alebo použiť čokoľvek, čo mal vo vozidle, čím zbraň uchoпил. Táto obrana je jednoznačne vyvrátená svedeckými výpoveďami príslušníkov policajného zboru. K prečítanej výpovedi svedka Y. F. z prípravného konania, syna obžalovaného pritom súd záverom dodáva, že táto nie je hodnoverná. Svedok uviedol, že pracuje v Rakúsku a až kvôli zadržaniu otca prišiel na Slovensko. Naproti tomu svedkyňa F. jednoznačne uviedla, že asi 15 minút po obmedzení osobnej slobody obžalovaného, na miesto, kde ona strážila vozidlo, prišiel svedok Y. F., ktorý sa v danom momente predstavil ako syn obžalovaného a tohto identifikovala aj následne na hlavnom pojednávaní. Je teda zrejmé, že tento svedok nehovoril pravdu pri výpovedi v prípravnom konaní, keďže uvádzal, že sa dostavil na Slovensko až kvôli zadržaniu obžalovaného. Je nesporné, že svedok sa v takom krátkom čase ešte ani nemohol o zadržaní obžalovaného dozvedieť, nie ešte docestovať z Rakúska.

Podľa § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd môže podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak
a) vzhľadom na osobu páchatela, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatela výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona súd môže za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho tri roky, ak páchatelovi zároveň uloží probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 60 ods. 1 Trestného zákona Súd uloží trest prepadnutia veci,
a) ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu,
b) ktorá bola určená na spáchanie trestného činu,
c) ktorú páchatel získal trestným činom alebo ako odmenu zaň alebo
d) ktorú páchatel nadobudol za vec uvedenú v písmene c).

Podľa § 60 ods. 4 Trestného zákona, trest prepadnutia veci môže súd uložiť, len ak ide o vec patriacu páchatelovi.

Podľa § 83 ods. 1 písm. g) Trestného zákona ak nebol uložený trest prepadnutia veci uvedenej v § 60 ods. 1 Trestného zákona, súd uloží zhabanie veci, ak to vyžaduje bezpečnosť ľudí alebo majetku, prípadne iný obdobný verejný záujem.

Podľa § 289 ods. 2 Trestného poriadku ak súd potrebuje na rozhodnutie o ochrannom opatrení vykonať ešte ďalšie dokazovanie, ktoré nemôže byť vykonané ihneď, vyhradí rozhodnutie o ochrannom opatrení verejnemu zasadnutiu.

Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný má doposiaľ 3 záznamy a to odsúdenie vojenským obvodovým súdom Hradci Králové na 3 mesiace nepodmienečne za trestný čin útľaku, ďalej v roku 2005 bolo u neho podmienene zastavené trestné stíhanie s osvedčením sa v skúšobnej dobe a naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 30.6.2010 za prečin krádeže na peňažný trest 300 €, ktorý zaplatil a odsúdenie je tým zahladené.

Z výpisu z lustrácie v registri priestupkov vyplýva, že obžalovaný bol 1 krát postihnutý za spáchanie priestupku na úseku dopravy s pokutou 130 €.

V súvislosti s rozhodovaním o treste je vždy potrebné zohľadniť základné pravidlá pre ukladanie trestu uvádzané v § 34 Trestného zákona. Toto ustanovenie v odseku 1 zakotvuje účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Trest je pritom jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Ochrana spoločnosti sa tak uskutočňuje dvoma základnými prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcja medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

Ďalšou nevyhnutnou zásadou pri ukladaní trestu je aj zásada proporcionálnosti (úmernosti) trestu, z ktorej vyplýva, že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu okrem iného určuje aj pohnútku páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Možnosť nápravy páchatel'a konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatel'a na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatel'a má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Pri ukladaní trestu pritom treba vždy vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženosti dvoch princípov, a to z princípu zákonnosti trestu a z princípu individualizácie trestu.

V intenciách vyššie uvádzaných základných zásad pre ukladanie trestu súd pri prihliadnutí na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy uložil obžalovaného ako druh trestu trest odňatia slobody a to vo výmere 3 roky s podmieneným odkladom a skúšobnou dobou na 3 roky a 6 mesiacov za súčasného uloženia probačného dohľadu.

Pri obligatórnom skúmaní pomeru a miery závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu ani priťažujúcu okolnosť, preto trest ukladal v trestnej sadzbe od 3 roky až 8 rokov v zmysle trestnej sadzby v § 294 ods. 2 Trestného zákona. Súd pritom uvádza, že hoci odsúdenie z roku 1983 nie je podľa odpisu z registra trestov zahladené, súd aj v súlade s názorom prokurátora o nezistení žiadnej poľahčujúcej ani priťažujúcej okolnosti, neprihliadal na toto predchádzajúce ustanovenie v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona ako priťažujúcej okolnosti v zmysle fakultatívnej možnosti súdu prihliadať alebo neprihliadať, nakoľko ide o trestnú činnosť jednak staršieho dáta, okrem toho, druhovo odlišnú od trestnej činnosti, za ktorú je obžalovaný stíhaný v tomto konaní.

Súd pri konečnom rozhodovaní o výške trestu odňatia slobody, prihliadol na všetky zásady pri ukladaní trestu, na predchádzajúci život obžalovaného, dospel k záveru, že u obžalovaného je možné ukladať trest aj na dolnej hranici trestnej sadzby, preto súd za zákonný ale aj spravodlivý považoval trest vo

výmere 3 roky, ktorý trest podľa názoru súdu zabezpečí dostatočne ochranu spoločnosti ako aj samotnú nápravu obžalovaného. Bude mu dostatočným ponaučením pred prípadným ďalším páchaním trestnej činnosti a to aj z dôvodu plynutia 3,5 ročnej skúšobnej doby počas ktorej obžalovaný je povinný viesť riadne život a nedopúšťať sa páchania ani priestupkov ani trestných činov.

Zároveň teda súd skúmal aj zákonné podmienky na povolenie odkladu výkonu trestu v zmysle § 49 ods. 1 písm. a), § 51 ods. 1 Trestného zákona, pričom súd dospel k záveru, že vzhľadom na osobu obžalovaného s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a na okolnosti prípadu, na zabezpečenia ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutý a preto postupom podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, § 51 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a zároveň mu uložil probačný dohľad nad jeho správaním v primeranej 3,5-ročnej skúšobnej dobe aj s ohľadom na skutočnosť, že sa jednalo o závažnejší trestný čin - zločin ako aj na postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti a potrebu sledovať jeho správanie počas tejto skúšobnej doby. Pre lepšie dosiahnutie účinkov trestu súd obžalovanému uložil ako súčasť probačného dohľadu aj povinnosť podrobiť sa v skúšobnej dobe sociálnemu výcviku alebo inému výchovnému programu.

Takto uložený trest zároveň podľa názoru súdu plní funkciu tak individuálnej ako aj generálnej prevencie. Pokiaľ ide o rozhodovanie o uložení trestu prepadnutia veci - vyššie popísanej zbrane aj v nadväznosti na podané odvolanie prokurátora ohľadom neuloženia tohto trestu súd uvádza, že základným a prvotným predpokladom pre uloženie tohto trestu je v zmysle § 60 ods. 4 Trestného zákona skutočnosť, že ide o vec patriacu páchatel'ovi. Pojem vec patriaca páchatel'ovi sa pritom vykladá s poukazom na vlastníctvo veci, pričom súdna teória i prax uvádza, že „nie je možné rozhodnúť o uložení tohto trestu, ak vlastníkom veci je iná osoba alebo vlastník nie je známy. Súd si otázku vlastníctva veci, ktorá má byť prepadnutá rieši ako predbežnú otázku" - Jozef Čénteš a kol.-Veľký komentár k trestnému zákonu. Rovnako súdna prax zaujala stanovisko, že „podmienkou prepadnutia veci je, že vec je vo vlastníctve páchatel'a"- R29/1972. Aj z rozhodnutia R3/1976 vyplýva, že vec získanú krádežou, hoci jej vlastník nie je známy, nie je možné prepadnúť, ale je potrebné rozhodnúť o jej zhabaní. Rovnako možno poukázať na rozhodnutie R 66/2001 uverejnené aj v Soudních rozhledech, z ktorého vyplýva, že páchatel'ovi, ktorý ku spáchaniu trestného činu použil zbraň a strelivo podliehajúce registrácii podľa zákona o strelných zbraniach a strelive, ktoré nemohol nadobudnúť do svojho vlastníctva, pretože nebol držiteľom zbrojného preukazu a nenadobudol ich do vlastníctva ani dedením, nemožno uložiť trest prepadnutia týchto vecí, pretože nie je splnený nevyhnutná požiadavka k uloženiu tohto trestu, t.j. aby vec patrila páchatel'ovi. Je síce nepochybné, že táto vec-zbraň bola použitá na spáchanie trestného činu v zmysle § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, keďže samotné prechovávanie takejto zbrane vedie k naplneniu znakov skutkovej podstaty ohrozovacieho trestného činu, avšak možnosť súdu uložiť trest prepadnutia veci je daná len vtedy, ak ide o vec vo vlastníctve obžalovaného. V tejto súvislosti súd uvádza, že predmetná zbraň je zbraňou zakázanou a vlastnícky ani nemôže patriť obžalovanému, keďže na nej boli vykonávané nelegálne, nedovolené úpravy a obžalovaný ani nie je držiteľom zbrojného preukazu, čo sám uviedol, zbraň teda do vlastníctva nadobudnúť nemôže. Vzhľadom na uvedené mu potom nemožno uložiť ani trest prepadnutia tejto veci, pretože nie je splnená základná obligatórna a kogentná požiadavka uvádzaná zákonom a to, že by vec vlastnícky patrila obžalovanému a preto je potrebné zbraň zhabať, teda uložiť ochranné opatrenie - zhabanie veci s poukazom na ustanovenie § 83 ods. 1 písm. g) Trestného zákona, ktoré rieši práve situácie, kedy sú síce splnené podmienky na prepadnutie veci podľa § 60 ods. 1 písm. a), avšak nebolo možné tento trest uložiť, pretože vec vlastnícky nepatrila obžalovanému, teda nebola splnená požiadavka v § 60 ods. 4 Trestného zákona, no napriek tomu záujem spoločnosti na bezpečnosti ľudí alebo majetku vyžaduje, aby došlo k zhabaniu takejto veci, pričom následok zhabania je rovnaký v tom smere, že vlastníkom zhabanej veci sa stáva štát. Vzhľadom k tomu, že na zbrani boli nájdené DNA stopy od dvoch rôznych osôb, pričom jednou z nich je syn obžalovaného, ktorý na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať, za účelom aj zachovania všetkých práv potenciálnych dosiaľ nezistených osôb, súd po právoplatnosti rozhodnutia v súvislosti s uložení ochranného opatrenia-zhabania veci ešte okrem iného vypočuje aj Y. F., preto súd o zbrani rozhodol tak, že rozhodnutie o nej v zmysle § 289 ods. 2 Trestného poriadku vyhradil verejnemu zasadnutiu.

S predmetným trestným konaním nebolo spojené konanie o náhrade škody, tzv. adhézne konanie, keďže taký nárok si voči obžalovanému v prípravnom konaní nikto neuplatnil, a preto ani výroková časť rozsudku neobsahuje výrok týkajúci sa náhrady škody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.